

Predmet : Ovčara (Mirosljub Vujović i dr.)
Okružni sud u Beogradu – Veće za ratne zločine
Broj predmeta :K.V. br.1/2003

Glavni pretres: 12. septembar 2005.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici oštećenih

U nastavku dokaznog postupka saslušan je kao **svedok Saša Radak „Cetinje“**, protiv koga se vodi odvojeni krivični postupak za isto krivično delo. On je kao dobrovoljac sa četvoricom kolega iz Zemuna otišao u Vukovar 20. oktobra 1991. godine. Tamo ih je dočekaio kapetan Radić, saopštio im da pripadaju Gardijskoj brigadi, a potom im predao motorolu na kojoj je šifra bila «Cetinje». Radak je istakao da je bio na Ovčari dan pre odlaska iz Vukovara, odnosno 20. novembra 1991. godine. Naime, dok su sedeli ispred kuće, došao je njemu nepoznat poručnik, upitao ih zašto nisu u sprovodu i naredio im da krenu automobilom za njim. Svedok je zajedno sa pokojnim Zoranom Maslakovićem sa Karaburme i Stojkom Kuzmanovićem između 13:30 i 14:00 sati krenuo za ovim oficirom. Kad su stigli do Ovčare, zatekli su veliku gužvu. Ispred hangara bilo je 300 do 400 ljudi, među kojima dosta vojnika i pripadnika vojne policije. Pokušali su da pronađu poručnika, koji im je naredio da krenu za njim, ali u tome nisu uspeli. Nakon otprilike 45 minuta, on je zajedno sa Stojkom Kuzmanovićem napustio Ovčaru, dok je pokojni Maslaković ostao tamo. Svedok je napomenuo da je Maslakovićev nadimak bio Kiza. Negirao je tvrdnje da je bio u špaliru ispred hangara i da je tukao zarobljenike. Na kraju, rekao je da je za streljanje zarobljenika na Ovčari, saznao nakon izvesnog vremena.